

Haettu yhteisön tavaramerkki: Sanamerkki "L'Wren Scott" luokkiin 3, 9, 14 ja 25 kuuluvia tavaroita varten — yhteisön tavaramerkin rekisteröintiä koskeva hakemus nro 5190368

Sen tavaramerkki- tai merkkioikeuden haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: Vastapuoli valituslautakunnassa

Tavaramerkki- tai merkkioikeus, johon väitemenettelyssä on vedottu: Espanjalainen sanamerkkiä "LOREN SCOTT" koskeva tavaramerkkihakemus nro 1164120 luokkaan 25 kuuluvia tavaroita varten

Väiteosaston ratkaisu: Väitteen hyväksyminen kaikkien riidanalaisen tavaroiden osalta ja hakemuksen hyväksyminen muiden hakemuksessa tarkoitettujen tavaroiden osalta

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hylkääminen

Oikeudelliset perusteet: Neuvoston asetuksen N:o 207/2009 42 artiklan 2 ja 3 kohtaa ja komission asetuksen N:o 2868/95 22 säännön 2 ja 3 kohtaa on rikottu, koska valituslautakunta ei arvioinut asianmukaisesti väitteen esittäjän esittämää näyttöä siitä, että se oli käyttänyt aikaisempaa tavaramerkkiä tosiasiallisesti asian kannalta merkityksellisten säännösten ja oikeuskäytännön valossa, kun otetaan huomioon myös tavaramerkin käytön paikkaa, aikaa, laajuutta ja luonnetta koskevat vaatimukset. Neuvoston asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohdalla on rikottu, koska valituslautakunta (i) ei arvioinut perusteellisesti kysymyksessä olevien tavaramerkkien ulkoasun, lausuntatavan tai merkityssisällön samankaltaisuutta (ii) ei ottanut perusteellisesti huomioon kysymyksessä olevien tavaramerkkien riittävää samankaltaisuuden astetta eikä perusteellisesti arvioinut tavaramerkkien erottamiskyvyn astetta, myöskään sekaannusvaaraa.

Kanne 27.1.2012 — Intesa Sanpaolo SpA v. SMHV — equinet Bank (EQUITER)

(Asia T-47/12)

(2012/C 109/42)

Kannekirjelmän kieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Intesa Sanpaolo SpA (Torino, Italia) (edustajat: asianajajat P. Pozzi, G. Ghisletti ja F. Braga)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuoli valituslautakunnassa: equinet BANK AG (Frankfurt am Main, Saksa)

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— kumoaa sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) ensimmäisen valituslautakunnan asiassa R 2101/2010-1 6.10.2011 tekemän päätöksen

— velvoittaa harmonisointiviraston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: Intesa Sanpaolo SpA

Haettu yhteisön tavaramerkki: kuviomerkki EQUITER, joka on rekisteröity luokkiin 9, 16, 35, 36, 38, 41 ja 42 kuuluvia tavaroita ja palveluja varten — yhteisön tavaramerkkihakemus nro 66707749

Sen tavaramerkki- tai merkkioikeuden haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: vastapuoli valituslautakunnassa

Tavaramerkki- tai merkkioikeus, johon väitemenettelyssä on vedottu: sanamerkki EQUINET, joka on rekisteröity yhteisön tavaramerkkinä numerolla 1600816 luokkiin 35, 36 ja 38 kuuluvia palveluja varten, saksalainen sanamerkki EQUINET, joka on rekisteröity numerolla 39962727 luokkiin 9, 35, 36 ja 38 kuuluvia tavaroita ja palveluja varten

Väiteosaston ratkaisu: väite hylätään

Valituslautakunnan ratkaisu: väiteosaston päätös kumotaan

Kanneperusteet: neuvoston asetuksen N:o 207/2009 15 artiklan 1 kohtaa on rikottu siksi, että valituslautakunta on arvioinut väärin tavaramerkin käyttöä koskevan aineiston toteamalla, i) ettei siinä ollut riittäviä tietoja kantajan toiminnasta, tavaramerkin käytön ajasta, paikasta ja laajuudesta; ii) riittäviä tietoja tavaramerkin käyttötavoista; ja koska iii) väitteen esittäjän esittämä näyttö ei riittänyt osoittamaan, että aikaisempaa tavaramerkkiä oli todellisuudessa käytetty kyseessä olevalla alueella niiden viiden vuoden ajan, jotka edelsivät riitautetun tavaramerkin julkaisemista

Kanne 6.2.2012 — Euroscript — Polska v. parlamentti

(Asia T-48/12)

(2012/C 109/43)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Euroscript — Polska Sp. z o.o. (Krakova, Puola) (edustaja: asianajaja J. F. Steichen)

Vastaaja: Euroopan parlamentti

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- ensisijaisesti kumoamaan 9.12.2011 tehdyn päätöksen
- toissijaisesti kumoamaan tarjouspyyntömenettelyn nro PL/2011/EP
- velvoittamaan parlamentin korvaamaan oikeudenkäyntikulut ja
- varaamaan kantajalle mahdollisuuden turvautua kaikkiin muihin oikeuksiin, oikeussuojakeinoihin ja toimiin.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kahteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu harkintavallan väärinkäyttöön siltä osin kuin Euroopan parlamentti ei toimittanut tai toimitti myöhässä kantajan pyytämät tiedot sen johdosta, että tarjouskilpailu ratkaistiin uudelleen tarjouspyyntömenettelyssä, joka koskee kääntämistä puolalaisen kieleen ⁽¹⁾.
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu Euroopan unionin sellaisen säännösten rikkomiseen ja sellaisten periaatteiden loukkaamiseen, joihin kuuluvat varainhoitoasetus ⁽²⁾ ja varainhoitoasetuksen soveltamissäännöt ⁽³⁾, koska sopimuspuoleksi valittu tarjoaja oli menettänyt oikeutensa, kun se pysyi tarjouksensa uudelleenarviointia, eikä parlamentti voinut siten enää muuttaa päätöstä, jolla tarjouskilpailu ratkaistiin kantajan hyväksi, muutoin kuin lykkäämällä tarjouspyyntömenettelyä tai peruuttamalla sen.

⁽¹⁾ EUVL 2011/S 56-090361

⁽²⁾ Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta 25.6.2002 annettu neuvoston asetus (EY, Euratom) N:o 1605/2002 (EYVL L 248, s. 1).

⁽³⁾ Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 soveltamissäännöistä 23.12.2002 annettu komission asetus (EY, Euratom) N:o 2342/2002 (EYVL L 357, s. 1).

Kanne 7.2.2012 — Lafarge v. komissio

(Asia T-49/12)

(2012/C 109/44)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Lafarge (Pariisi, Ranska) (edustajat: asianajajat A. Winckler, F. Brunet ja C. Medina)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- Kumoamaan SEUT 263 artiklan nojalla 25.11.2011 tehdyn Euroopan komission päätöksen K(2011) 8890, joka liittyy neuvoston asetuksen (EY) N:o 1/2003 24 artiklan 1 kohdan d alakohdan soveltamismenettelyyn asiassa 39520 — Sementti ja sementtituotteet
- Velvoittamaan komission korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa neljään kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan asetusta N:o 1/2003 ⁽¹⁾ on rikottu, koska komissio on ylittänyt sille kyseisen asetuksen 24 artiklan 1 kohdan d alakohdassa annettua toimivallan vaatiessaan, että kantaja vahvistaa vastauksensa olevan täydellinen, paikkansapitävä ja täsmällinen taikka että se antaa puuttuvat tiedot tai tekee tarvittavat korjaukset, jotta se tällainen olisi.
- 2) Toinen kanneperuste, jonka mukaan suhteellisuusperiaatetta on loukattu, koska komissio on ylittänyt ne rajat, jotka ovat asianmukaisia ja tarvittavia tavoiteltavan päämäärän saavuttamiseksi, antamalla päätöksen, jossa kantajaa vaaditaan vahvistamaan, että sen antama vastaus on täydellinen, paikkansapitävä ja täsmällinen taikka että se antaa puuttuvat tiedot tai tekee tarvittavat korjaukset, jotta se tällainen olisi, vaikka tällaista vahvistusta ei pyydettyjen tietojen laajuuden vuoksi ole mahdollista antaa ja vaikka komissio olisi voinut toteuttaa asianmukaisempia toimenpiteitä varmistaakseen, että kantajan vastaus on luotettava pohja arvioitaessa, olivatko yritysten menettelyt yhteensopivia SEUT 101 ja 102 artiklan kanssa.
- 3) Kolmas kanneperuste, jonka mukaan puolustautumisoikeusia ja oikeutta oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin on loukattu, koska riidanalaisessa päätöksessä vaaditaan, että kantaja luopuu esittämästä minkäänlaisia vastauksensa liittyviä varauksia, vaikka sen on pitänyt arvioida monia seikkoja omavaltaisesti, sillä pyydetty tiedot olivat erittäin monimutkaisia.